

til min Kundskab. Jeg vil anmode den højtærede Indenrigsminister om at forhøre hos Selskabet, hvad der kan være Grunden til, at det saaledes standser Sejladsen og Befordringen af Posten fra Svendborg til Rudkøbing, og derimod lader den gaa over til Taasinge og pr. Vogn føre, saa langt som den kan, henimod det Punkt, hvor den skal afleveres, nemlig Rudkøbing. Denne Klage har lydt paa Langeland gennem flere Aar og vedbliver at lyde endnu. Dernæst har man indvendt mod Selskabet, at dets Takster baade for Person- og Godsbefordring ere alt for høje. For at belyse denne Klages Berettigelse skal jeg nævne, at en 1ste Klasses Billet fra Lohals til Korsør, godt og vel 4 Mil, koster 3 Kr. 50 Ø. Man maa indrømme, at det er en høj Pris. En 2den Klasses Billet koster 2 Kr. 50 Ø., ligeledes en høj Pris. Dernæst gør Selskabet sig vistnok skyldigt i en Fejltagelse, naar det for mindre Forsendelser paa under 60 Pd. opkræver en Betaling, der er 50 pCt. højere end den, det har Ret til at kræve i Henhold til Selskabets Overenskomst med Statsbanerne. Jeg henleder den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold, som jeg ikke personlig har kunnet undersøge Rigtigheden af, men da jeg har faaet Meddelelsen fra flere Sider, har jeg Grund til at tro, at den er rigtig nok. Jeg opfordrer den højtærede Indenrigsminister, under hvem Selskabets Virksomhed sorterer, til at undersøge dette Forhold, hvorover der ogsaa gentagende er ført Klage over for mig. Dernæst er der et Forhold, som man især mener at være berettiget til at klage over, nemlig dette, at Selskabets Postdampskibe standse meget faa Steder. Der kan naturligvis ikke være Tale om at standse mellem Svendborg og Rudkøbing, man standser ved Troense, og det er da ogsaa det eneste Sted paa Taasinge. Det, jeg har for Øje, er derimod Postdampskibet, der befører Strækningen Korsør—Lohals—Rudkøbing, og endelig Skibet, der gaar fra Rudkøbing til Marstal. Det er paa disse 2 Router, man mener, at Selskabet kunde vise mere Imødekommenhed over for den langlandske Befolkning. Der ligger en Havn, Dagelykke Havn, mellem Lohals Havn og Rudkøbing Havn; der gaar man ikke ind. Der ligger en Bro længere Syd paa, som hedder Aase Bro, der er bygget af Lensgreven paa Tranekær; her lægger man heller ikke ind. Der er endelig mod Syd en Bro, hvortil man kan lægge ind med Skib, nemlig Kædeby Bro, der lægger man heller ikke ind. Man er

bleven opfordret til at lægge ind paa disse Steder, i hvert Fald i det mindste 2 Gange om Dagen paa en Frem- og en Tilbageetur. Men det har man ikke villet sætte i Værk. Følgen heraf er, at Landmændene have grumme vanskeligt ved at faa deres Produkter befordrede fra Øen til det Marked, hvor de skulde afsættes, og paa samme Maade ere Fiskerne stillede. Der er for et Par Maaneder siden til det høje Landbrugsministerium indsendt et Andragende fra langlandske Landmænd og Fiskere. Dette Andragende har foreligget her paa Rigsdagen 2 Gange tidligere, i Aarene 1900 og 1901. Nu kommer det altsaa for 3die Gang. Det gaar ud paa, at Staten skulde give et Tilskud til et Skib, som saa skulde beføre Strækningen Korsør—Lohals—Dagelykke Havn, Aasø Bro og Rudkøbing og fortsætte Syd paa til Strynø, Kædeby Bro og Marstal. Skibet skulde efter den lagte Plan udgaa fra Marstal hver Morgen og vende tilbage om Aftenen. Det skulde være et Fragtskib, beregnet paa Befordring navnlig af Gods, Fragtgoods, Landmandsprodukter og Produkter af Fiskeriet, og endelig ogsaa for Befordring af Personer. Jeg skal i denne Sammenhæng gøre det høje Ting opmærksom paa, at Fiskeriet i de sidste 10 Aar har udviklet sig i særdeles høj Grad paa Langeland. Kyststrækningen er jo stor, omkring ved 16 Mil, og det er da ganske naturligt, at Befolkningen benytter sig af sin Øs naturlige, gunstige Beliggenhed til at faa noget Udbytte ud af Fiskeriet, og det er da ogsaa dette, der gør, at der i Aaret 1901 blev eksporteret Fisk til en Værdi af omkring 700,000 Kr., og jeg skal tilføje, at den Fisk, der blev eksporteret fra Spodsbjerg, ikke er medregnet, saa lidt som den Fisk, der er forbrugt paa Øen selv, saa at Fiskefangsten paa Øen maa sikkert kunne anslaas til mellem 800,000 og 900,000 Kr. om Aaret. Hvad det betyder for Befolkningen paa Langeland, der tæller henvend 20,000 Mennesker, kan enhver forstaa. Det bliver omtrent 40 Kr. pr. Hoved. At der ved den nuværende Ordning lægges Hindringer i Vejen for en videre Udvikling af denne Næringsvej, er aldeles givet. Trykket er stort, og det er derfor, man har givet Trangen Udtryk i Andragender, to Gange tidligere og nu atter i Aar. Selv om Postdamperen lagde til i de to Havne og optog Fisk disse forskellige Steder, altsaa i Dagelykke mod Nord og Kædeby mod Syd, er der alligevel Trang til et saadant Skib. Sagen er den, at i Fisketiden er det navnlig to Steder, i Rudkøbing og Lohals, at